

ת"פ 16328/07/16 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד פאואר לי בע"מ, נפתלי זוסמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16328-07-16 מדור תביעות מס הכנסה תל
אביב נ' פאואר לי בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד
הנאשמים 1. פאואר לי בע"מ
2. נפתלי זוסמן

נוכחים:

ב"כ התביעה עו"ד תמר הוברטל

ב"כ הנאשמים עו"ד ליאור שחטר

הנאשם

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") בשמו ובשם הנאשמת הנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת"). הנאשמת הורשעה בביצוע 3 עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") והנאשם בביצוען של 6 עבירות כאמור. על פי העובדות בהן הודו הנאשמים, הנאשמת היא חברה פרטית אשר עסקה בתקופה הרלבנטית במכירת ציוד משרדי יד שנייה והנאשם שימש כמנהלה הפעיל. הנאשמים, ללא סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד השומה את דוחות הנאשמת לשנות המס 2011-2013. מחזוריה העסקיים של הנאשמת על פי הדיווחים למע"מ, בתקופה הרלבנטית, הם כדלקמן: לשנת 2011 - 1,231,209 ₪, לשנת 2012 - 292,990 ₪, לשנת 2013 - 116,426 ₪. בנוסף, הנאשם, ללא סיבה מספקת, לא הגיש במועד לפקיד השומה דוחות על הכנסותיו לשנים 2012-2014.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות תוך שציינה כי אין המדובר בעניין

טכני קל. עוד הדגישה את עמדת בית המשפט העליון לפיה בעבירות מסוג זה יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ המאשימה ציינה כי המדובר במקרה זה במספר רב של מחדלים, שישה במספר, הכוללים דוחות אישיים ודוחות על שם הנאשמת. לטעמה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה, היא אירוע.

3. לטעמה של המאשימה, בנסיבותיו של תיק זה ובפרט לאור הרשעתו הקודמת של הנאשם באותן העבירות (נ/1), על עונש המאסר הכולל שייגזר על הנאשם בגין העבירות במקרה דנן לעמוד על 5-6 חודשי מאסר. בקשר להסרת המחדל ציינה כי המחדלים כולם הוסרו, הגם שחלקם באיחור ניכר (כך, דוח 2011 ע"ש הנאשמת הוגש באיחור בן 5 שנים והדוחות הנוספים על שם הנאשמת אף הם באיחור בן 3 ו-4 שנים). עוד הפנתה לכך שגם הדוחות האישיים הוגשו באיחור ניכר בן מספר שנים. בהקשר זה הדגישה כי כתב האישום בתיק זה הוגש כשנתיים לאחר מתן גזר הדין הקודם בעניינו של הנאשם - לנאשם היה די זמן כדי להסיר המחדלים אך הוא לא פעל כאמור עובר להגשתו.

4. ב"כ המאשימה הגישה כאמור את נ/1, הרשעתו הקודמת של הנאשם בגינה הושת עליו עונש של מאסר על תנאי ועתרה כי זה יופעל במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בתיק זה, כך שהנאשם ירצה עונש של לא פחות מ- 8 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה ציינה כי העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות נמשכות ומשכך נעברו בתקופת התנאי גם אם ביצוען החל טרם השתת המאסר המותנה שהפעלתו מבוקשת. לצד עונש המאסר מבקשת כי יגזרו על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בגין כל עבירה, היא אירוע, במתחם שבין ₪ 8,500 (גובה הקנס המנהלי) ועד 29,200 ₪ (סכום הקנס לפי סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**")) והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. לגבי הנאשמת עתרה המאשימה להטלת קנס סמלי נוכח העובדה שאינה פעילה.

עיקר טיעוני ב"כ הנאשם

5. ב"כ הנאשם טען לעונש בעל פה ואף הגיש עיקרי טיעון בכתב (אלה יסומנו עתה נ/5 וייסרקו לתיק). בטיעוניו בעל פה פתח בהפניה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1951, גרוש, אב וסב לנכדים. כך ציין כי הנאשם היה משך שנים רבות בעליו של עסק לציווד משרדי יד שנייה עד שנפל קורבן להונאה והסתבכות כלכלית קשה. כתוצאה מכך עבר הליך גירושין קשה ונותר ללא קורת גג ובמצוקה כלכלית קשה כשכיום עובד בתחום האריזה תמורת סך של 4,000 ₪ בחודש ובעניינו אף ניתן צו כינוס. כן הפנה למצבו הרפואי שאינו פשוט ולקשייו הכלכליים המונעים ממנו טיפול ראוי. עוד ציין כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא ושירת במילואים עד גיל פרישה, כמו גם התנדב בפעילות מגוונת למען הקהילה. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וכן פעל נמרצות והצליח להסיר את המחדלים. באשר לנסיבות ביצוע העבירות ציין כי אין המדובר בעבירות שקדם להן תכנון כי אם בכאלה שנעברו לאור קריסת הנאשמת לצד מצבו הכלכלי והרפואי הקשה של הנאשם. כן הפנה לכך שמבדיקת הדוחות שהוגשו ואושרו עולה כי לא קיימת חבות במס.

6. בנסיבות אלה לטעמו על עונשו של הנאשם לעמוד על קנס נמוך ועד 2,000 ₪ לצד מאסר מותנה בן 6 חודשים (סעיף 51 לטיעונים הכתובים). עוד הוסיף כמפורט בסעיף 52 לטיעונים הכתובים, כי אין מקום לסטייה לקולא או חומרה מהמתחם אך שיקולי שיקום, לצד גילו ומצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם מצדיקים ענישה ברך נמוך של המתחם.

7. באשר להרשעתו הקודמת והמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו הפנה ב"כ הנאשם לכך שמאז הרשעתו הקודמת וגזר הדין בת"פ 48625-05-10 (להלן: "**התיק הקודם**") ביום 20.11.2014 ופסק הדין בערעור בנוגע לרכיב המאסר שנגזר עליו, שביצעו עוכב, עפ"ג 35815-12-14 (מחוזי - מרכז) **זוסמן נ' מדינת ישראל** (14.6.2015) (להלן: "**פסק הדין בערעור בתיק הקודם**") עשה הנאשם כל שיכול היה על מנת לשקם עצמו, לחזור למסגרת נורמטיבית ולמלא חובותיו. ב"כ הנאשם טען כי במקרה דנן המדובר באירוע אחד על פי מבחן הקשר ההדוק, משכך בעבירה אחת ועל כן אין המדובר במאסר מותנה חב הפעלה כי אם בר הפעלה.

8. לטעמו של ב"כ הנאשם, בנסיבותיו של המקרה אין מקום להפעלת המאסר המותנה בן השישה חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם. בהקשר זה הפנה לכך שהעבירות מושא התיק דנן נעברו עוד טרם מתן גזר הדין בתיק הקודם. ב"כ הנאשם התייחס לטענת המאשימה לפיה העבירות דנן הן עבירות נמשכות, על המשמעויות הנובעות מכך לעניין הפעלת המאסר המותנה והפנה להערות כבוד השופט קדמי בע"פ 4745/97 **בוני הבירה בע"מ נ' מדינת ישראל** (30.08.1998) (להלן: "**עניין בוני הבירה**"), לפיהן מן הראוי לשוב ולבחון הגדרת עבירות על פי סעיף 219 ככאלה. לעמדתו - יש לגזור גזירה שווה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם. עוד טען כי עמדת המאשימה לפיה בכל עת יכולה המאשימה להגיש כתב אישום בגין העבירות שנעברו לפני מתן גזר הדין בתיק הקודם אינה עולה בקנה אחד עם דיני העונשין והרציונל שבבסיס ענישה על דרך מאסר על תנאי הצופה פני עתיד. נוכח האמור, לטענתו, אין מקום "למשיכתו" של מחדל אשר בוצע לפני הטלת המאסר על תנאי במסגרת התיק הקודם, כעבירה המפעילה את התנאי.

9. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי אין להפעיל את המאסר המותנה אף מטעמי הגנה מן הצדק. לטענתו, בידי המאשימה היו כלל התיקים הפתוחים בגין עבירות זהות בעת שהתנהל התיק הקודם והיה עליה להציע לנאשם צירופם על מנת שלא יקלע לסיטואציה בה הוא נתון כיום. עוד העלה חשש כי ככל שיופעל המאסר המותנה בגין עבירות שביצען החל טרם מתן גזר הדין בתיק הקודם עולה חשש כי עלול להיפתח פתח להפרדת אישומים בעבירות נמשכות (באופן מכוון או מחמת חוסר תשומת לב), ונאשמים ימצאו עצמם במצב בו לעולם לא יוכלו לשקם חייהם.

10. לחילופין, וככל שבקשתו לא תתקבל, עתר ב"כ הנאשם כי אורה על הארכת המאסר המותנה וטען כי יש להתייחס לכלל העבירות כאירוע אחד וכעבירה אחת. בהקשר זה ציין כי העבירות בהן הורשע הנאשם הן כאלה אותן ניתן להמיר בקנס מנהלי והוסיף כי נסיבותיו של הנאשם ובפרט הסרת המחדל על ידו הם בגדר טעמים מיוחדים המצדיקים זאת.

11. לבסוף, וככל שבקשותיו וטענותיו לא יתקבלו, עתר ב"כ הנאשם כי אורה על הפעלת המאסר המותנה שהושת בתיק הקודם בחופף לעונש שייגזר בתיק זה, ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר, כך שהנאשם ירצה לכל היותר עונש של עבודות שירות, תוך שהפנה לנסיבותיו של הנאשם ולפסיקה. עוד עתר כי ייגזר על הנאשם קנס מידתי נוכח מצבו ועל מנת שלא לגרוע מזכותו לקיום אנושי בסיסי. ב"כ הנאשם הגיש את 1/נ המלמד על התנדבות הנאשם בארגון ערב שירי לוחמים ואת 2/נ-4 - ראיות בדבר מצבו הכלכלי והבריאותי של הנאשם.

דבר הנאשם

12. הנאשם הפנה לכך שתרומתו לקהילה תהיה רבה יותר לו ישלח לביצוע עבודות שירות ועתר כי אקבל בקשתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. כידוע, אי דיווח במועד פוגע בשיטת גביית המס ופעמים רבות אף גורם לחסר בקופת המדינה. עוד מביצוע העבירות נפגע פיקוח רשות המסים כשיטת המס מבוססת על האמון בנישום שיגיש דוחותיו כחוק ושיטת חישוב המס וגבייתו מבוססת על הדוחות המוגשים על ידי נישומים. ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס כשהתייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק יביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסייהם כנדרש על פי חוק. עבירות אלה מכונות לא אחת "עבירות טכניות" ומוגדרות כעבירות מנהליות, יחד עם זאת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנגרמת מביצוען איננה טכנית כלל ועיקר ולא ניתן לומר כי בהגדרתה העבירה היא קלת ערך.

14. בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקין בעבירות מס. ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) (להלן: "**עניין יצחקיאן**"), בו נידון עניינו של מי שלא הגיש לפקיד שומה במשך מספר שנים 13 דוחות של שתי חברות שהוא היה מנהלן הפעיל ושלו עצמו ועונשו כלל מאסר מאחורי סורג ובריח, ציין בית המשפט:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל ... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עבריני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

15. אשר לנסיבות ביצוע של העבירות: באשר לעבירות הנוגעות לדוחות הנאשמת, המדובר בשלושה דוחות לשנות המס 2011 ועד 2013. עיון בכתב האישום מלמד כי מחזורי הנאשמת בשנים 2012 ו-2013 היו נמוכים עד מאוד. (292,990 ₪ ו-116,426 ₪ בהתאמה). גם באשר לשנת 2011 אין המדובר במחזור גבוה במיוחד (1,231,290 ₪). באשר לדוחות האישיים אותם לא הגיש הנאשם במועד, שניים מהם חופפים את תקופת ביצוע העבירות ביחס לנאשמת (השנים 2012-2013 בהם מחזורי הנאשמת היו נמוכים מאוד כאמור) ודוח נוסף לשנת 2014. עוד בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים יש לתת משקל לטענת ב"כ הנאשם שלא נסתרה לפיה אף אחד מהדוחות מושא העבירות לא הביא לחבות במס. כן יש לשקול את הרקע הנטען לביצוע העבירות - קושי כלכלי, המתיישב ונתמך במחזוריה הנמוכים של הנאשמת. מנגד, ובעת שקילת הנסיבות לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום בזמן שהתנהל כנגדו התיק הקודם, בגין ביצוע של עבירות זהות, ולכך משקל לחומרה בעת בחינת הנסיבות. עובדה זו איננה מאפשרת קביעה לפיה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך ביותר.

16. מדיניות הענישה כנגד המבצעים עבירות אלה מושפעת בדרך כלל מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. בחלק מהמקרים, כאשר המדובר בעבירות של אי דיווח אשר שבוצעו בשיטתיות או בהיקף ניכר, נקבע הרף התחתון של מתחם הענישה על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות והעליון מאסר ממשי לתקופה שאיננה מבוטלת, ראו עניין יצחקיאן ורע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.06.2014) וכן עפ"ג 28376-10-13 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (18.12.2013). לצד זאת, קיימים מקרים בהם, לעיתים רבות אף בהסכמת המאשימה נקבע מתחם ענישה הכולל עונש של מאסר מותנה ברף התחתון, ראו: ע"פ 24924-12-11 **פרמינגר נ' מדינת ישראל** (19.4.12), ת"פ 14351-04-13 **מדינת ישראל נ' מרכז הטרייד אין מטלון בע"מ** (07.07.2014) וכן ת"פ 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס בע"מ** שם נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה (26.12.2013).

17. בקשר לענישה הנוהגת יש לזכור, מבלי למעט בחשיבות שקילתה וחשיבות אחידות הענישה (ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017)), כי מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם. אין המדובר בעניין אריתמטי ולבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות (ר' בע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016) ועפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

18. באשר למספר האירועים: כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה מסוג העבירות דן כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)), יחד עם זאת, ישנם מקרים בהם על פי מבחן הקשר ההדוק ההתייחסות היא כאל אירוע אחד. מובן כי במקרים בהם יקבע מתחם כולל זה יהיה מחמיר יותר מאחר וכלל העבירות יבואו לידי ביטוי במסגרתו. במקרה הנדון, המדובר בשלוש שנות מס בהן לא הגישו הנאשמים דוחות על שם הנאשמת ולצד זאת, שלוש שנות מס בהן לא הגיש הנאשם דוחות אישיים, בשנים שאינן חופפות במלואן. כן לא ניתן להתעלם מכך שבכל עת יכול היה הנאשם להפסיק פעילותו בנאשמת, ככל שראה שאינו יכול לעמוד בחובתו להגיש את הדוחות, או בשל מצבו הכלכלי. בנסיבות אלה מצאתי לקבל את עתירת המאשימה לקבוע כל דוח כאירוע. יחד עם זאת נוכח הנסיבות אשר הביאו לביצוע העבירות אשר פורטו על ידי ב"כ הנאשם, והרקע הכלכלי לביצוען ובראי החפיפה (לשנים 2012-2013) בביצוע העבירות הנוגעות לדוחות הנאשמת והדוחות האישיים של הנאשם, מצאתי לחפוף בין המתחמים במידה מסוימת.

19. לאחר בחינת המפורט לעיל, מצאתי להעמיד את מתחם עונש המאסר ביחס לכל עבירה, היא אירוע, בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. כאמור, יש לחפוף במידה מסוימת בין המתחמים.

20. לעניין מתחם הקנס, בעבירות מסוג זה הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה, לשם הרתעת הנאשמים ואף הרתעת הרבים שחשיבותה נודעת בעבירות מסוג זה. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות וממשך אי הדיווח. יש לזכור כי בעבירות אלה, מקבל האינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות (ר' רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013), רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)), יחד עם זאת, על פי סעיף 40 ח' לחוק העונשין בעת קביעת מתחם הקנס יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם.

בעניינו של הנאשם הוצא צו כינוס בשנת 2013 (נ/4) והוא משתכר כיום סך של 4,000 ₪, שוכר דירה תמורת 2,800 ₪, והוא חסר נכסים. בראי האינטרס הציבורי ובכורתו, תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 3,000 ₪ לבין 8,000 ₪ בגין כל אירוע לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

21. במקרה דנן אין נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה מהמתחם. הנאשם, יליד שנת 1951, גרוש, אב וסב לנכדים. משך שנים רבות היה בעליו של עסק לציד משרדי יד שנייה. לדברי בא כוחו נפל קורבן להונאה והסתבך כלכלית. בעקבות האמור עבר הליך גירושין קשה, נותר ללא קורת גג ובמצוקה כלכלית קשה כשכיום עובד בתחום האריזה תמורת סך של 4,000 ₪ בחודש כשכיר. בעניינו כאמור אף ניתן צו כינוס (נ/4) [הגם שעל פי גזר הדין בתיק הקודם תיק הפש"ר בעניינו של הנאשם נסגר מאחר ולא שילם תשלום חודשי]. באשר למצבו הרפואי של הנאשם הוגש נ/2 המלמד כי על הנאשם לקבל תרופות קבועות, בא כוח הנאשם הפנה לקשייו הכלכליים המונעים ממנו טיפול ראוי. עוד צוין כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא ושירת במילואים עד גיל פרישה, כמו כן הוגש נ/1 המלמד על התנדבותו של הנאשם למען הקהילה בארגון ערב שירי לוחמים.

22. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו במועד קרוב יחסית למועד הגשת כתב האישום וחסכון הזמן השיפוטי על ידו. הנאשם אף פעל להסרת המחדלים במלואם ולכך משמעות רבה לעניין הענישה רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015). בהקשר זה יש לזכור כי לאחר הגשת הדוחות אף התברר ואין חולק כי לא קמה חבות במס לנאשמים, ועובדה זו מיתנה במידה מסוימת את נסיבות ביצוען של העבירות כמפורט לעיל.

23. בעת קביעת העונש לנאשם לא ניתן להתעלם מהזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום. כתב האישום הוגש בחודש יולי 2016 כאשר העבירה הראשונה בזמן נוגעת לשנת המס 2011 והיתר, ביחס לדוחות הנאשמת (לשנות המס 2012-2013), לכך יש משמעות מסוימת בעת מיקומו של הנאשם בתוך המתחם. (ר' סעיף 40א(10) לחוק העונשין)

24. לחובתו של הנאשם יש לזקוף את הרשעתו בתיק הקודם בגין ביצוען של עבירות מאותו סוג ממש. עיון בגזר הדין בתיק הקודם ובפסק הדין בערעור בתיק הקודם מלמד כי אף טרם ביצוען של העבירות בתיק דנן, במהלך השנים 2004-2009 ביצע הנאשם 10 עבירות זהות משך 6 שנות מס במסגרת חברה אחרת ובאופן אישי. ברור כי על הענישה במקרה דנן להיות מרתיעה דיה על מנת להבטיח מפני ביצוע עבירות נוספות מאותו הסוג על ידי הנאשם. בהקשר זה אציין שוב כי שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשמים והרתעת רבים תופסים בכורה על הנסיבות האישיות של נאשמים בעבירות מסוג זה (ראו: רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)).

25. הגם שהנאשם הסיר את מלוא המחדלים ולא קמה חבות במס מהדוחות שהגיש, אינני מוצאת לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם למאסר על תנאי, כפי שנעשה במקרים רבים דומים, בדרך כלל אף בהסכמת המאשימה. במקרה דנן, לא ניתן להתעלם ממספר העבירות שביצע הנאשם ומהעובדה שביצע עבירות ממין זה בעבר. בנסיבות אלה מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם על שני חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד מאסר

מותנה מרתיע, קנס והתחייבות.

26. טרם גזירת הדין יש לתת את הדעת למאסר המותנה בן השישה חודשים אשר נגזר על הנאשם במסגרת התיק הקודם - התלוי ועומד (ת/1) וטענות הסנגור כנגד הפעלתו. כפי שפורט לעיל - העבירות מושא התיק שלפני בוצעו ברובן (למעט העבירה לשנת 2014), לראשונה, עוד טרם הרשעתו של הנאשם בתיק הקודם. מטעמים שונים אשר פורטו עותר הסנגור שהמאסר המותנה התלוי ועומד לא יופעל, לחילופין, יוארך ולחילופין ירוצה בחופף לעונש שייגזר בתיק זה. כידוע, הכלל הוא כי אם עובר נאשם עבירה נוספת במסגרת תקופת התנאי ומורשע בה, על בית המשפט להפעיל את המאסר המותנה בעניינו. עוד כידוע, העבירות בהן הורשע הנאשם מוגדרות כ"עבירות נמשכות"; עבירת אי הגשת דו"ח במועד אינה "רגעית" או "חד-פעמית". חובתו של נאשם אשר לא הגיש דו"ח במועד, כפי שמתחייב מהוראות החוק, חלה עליו כל עוד לא הוגש הדו"ח או ננקטו הליכים בעניינו. בהקשר זה ראו: רע"פ 122/82 **עלפי נ' מדינת ישראל** (13.03.1983) (להלן: "**הלכת עלפי**"), רע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל** (09.09.2012) (להלן: "**עניין אברהם**"), רע"פ 4642/14 **עדות נ' מדינת ישראל** (23.07.2014), רע"פ 10571/08 **מדינת ישראל נ' אהרון מלכאל** (23.06.2011) (בעניין עבירות תכנון ובנייה) וכן יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים 1310, חלק שני (2009).

27. נתתי דעתי לטענותיו של הסנגור כנגד הגדרת העבירות בהן הורשע הנאשם כ"עבירות נמשכות" והפניתי לעניין בוני הבירה כמו גם לרציונל שבבסיס ענישה צופה פני עתיד - אך אלה אינן מתקבלות. חשוב להדגיש כי חרף הערתו של כבוד השופט קדמי בפסק הדין בעניין בוני הבירה, ביחס לצורך בבחינה מחודשת של הגדרת העבירה, נקבע בפסק הדין כי המדובר בעבירה נמשכת וכך גם בפסקי הדין המפורטים לעיל המלמדים כי הלכת עלפי שרירה וקיימת. ראו בהקשר זה עניין עזרא וסקירת הדין לאחר פסק הדין בעניין בוני הבירה שם. גם הטענה לפיה אין המדובר בעבירה נמשכת משהמדובר בעבירה שנעברה על דרך המחלל נידחת - טענה זו נדונה ונדחתה בהלכת עלפי. בנסיבות אלה - המאסר המותנה תלוי ועומד לחובת הנאשם ביחס לעבירות בהן הורשע בתיק שלפני גם אם אלה או רובן בוצעו לראשונה עוד טרם מתן גזר הדין בתיק הקודם.

28. אשר לבקשת הסנגור כי אורה על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, כידוע, על פי ס' 56 לחוק העונשין על שני תנאי סף מצטברים להתקיים לצורך שקילת הארכת מאסר מותנה. האחד נוגע להיות המאסר המותנה בר הפעלה להבדיל מחב הפעלה. השני, כי לא ייגזר על הנאשם עונש של מאסר בתיק הנוכחי ובכלל זאת מאסר מותנה. [ראו בהקשר זה הוראות חוק העונשין וכן רע"פ 4236/13 **חיים בן חיון נ' מדינת ישראל** (3.11.2013) וע"פ 130/80 **מדינת ישראל נ' קורדובה** פ"ד לה(2), 225, (1981)]. באשר לסוגיית מספר העבירות, נתתי דעתי לטענות ההגנה לפיהן יש לראות את הנאשם כמי שביצע עבירה אחת בלבד בנסיבות העניין וכן לפסיקה אליה הפנתה, בין היתר, ע"פ 264/83 **שירי נ' מדינת ישראל** פ"ד לט(2), 380, (1985) (להלן: "**הלכת שירי**") - אך אינני מקבלת עמדתה. כפי שצינה כבוד השופטת מרגולין יחידי בת"פ 5950-11-12 (שלום - ת"א) **מדינת ישראל נ' שרגא ובניו בע"מ ואח'** (21.10.2014) הגם שמעשים שונים שיש ביניהם קשר פנימי מהותי והדוק, יכול שיבססו באופן כללי עבירה אחת נוספת, בר"ע 717/85 **קונפורטי נ' מדינת ישראל** (29.12.1985) יושמה למעשה הלכת שירי ונקבע כי לא מתקיימים התנאים הקבועים בהלכת שירי בקשר לעבירות אי דיווח (באותו מקרה, לפי חוק מס ערך מוסף) וכך גם קבעה פסיקה מאוחרת יותר. עוד ראו: רע"פ 5953/08 **עתמאלה נ' מדינת ישראל** (22.10.2008) שם נקבע ביחס לדוחות למס ערך מוסף: "**הלכה היא מלפני בית משפט זה כי כל דו"ח תקופתי אשר לא הוגש כנדרש לפי חוק**

מס ערך מוסף **יחשב כעבירה בפני עצמה**. כן ראו רע"פ 6857/07 **שע"מ מהנדסים ואדריכלים חברה בע"מ נ"מדינת ישראל** (21.8.2007), עניין עזרא ועניין עדות.

29. ואוסף, גם לו הייתי מוצאת כי במקרה דנן המדובר במאסר על תנאי שאינו חב הפעלה, עדיין היה על תנאי הסף השני להתקיים, לפיו לא ייגזר על הנאשם עונש מאסר בגין תיק זה. משקבעתי כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם ביחס לכל אירוע הוא מאסר מותנה בן מספר חודשים וכן קבעתי כי אין נסיבות המצדיקות חריגה לקולא מהמתחם שנקבע (וזו אף עמדת ההגנה כפי שעולה מסעיף 52 לטיועונים הכתובים) הרי שממלא, וגם אם היה המאסר המותנה רק בר הפעלה במקרה דנן, לא ניתן היה להורות על הארכתו.

30. נתתי דעתי לטענות הסנגור לפיהן אין מקום להפעלת המאסר המותנה מטעמים שונים, הנוגעים אף להגנה מן הצדק. לגופם של דברים - אינני מוצאת לקבל הטענות. באשר לטענה בדבר מחדלה של המאשימה מליידע את הנאשם אודות העבירות הנוספות שעבר עובר למועד גזר הדין בתיק הקודם - יש לזכור כי הנאשם היה מיוצג על ידי סנגור בתיק הקודם ובוודאי ידע שאינו מגיש דוחות נוספים כנדרש. עוד יש לזכור כי הוראות סעיף 39(א) לחוק העונשין, מאפשרות לנאשם (להבדיל מהמאשימה) לבקש צירוף עבירות נוספות מקום בו בחר להודות בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והמדובר בעבירות נוספות הכוללות אף כאלה שטרם הוגש כתב אישום בגין ואף אם טרם נודע דבר קיומן למאשימה. בנסיבות אלה איני מוצאת לקבוע כי הייתה למאשימה חובה להציע לנאשם לצרף את העבירות הנוספות (מושא התיק דנן) לתיק הקודם, וודאי לא במידה בה מחדלה לעשות כן מקים לנאשם הגנה מן הצדק על פי המבחנים הידועים (ראו גם בהקשר זה עניין עזרא). עוד יש להוסיף כי העבירה הנוגעת לאי הגשת דוח לשנת 2014 אף טרם התגבשה עובר למתן גזר הדין בתיק הקודם וכי היה לנאשם פרק זמן משמעותי - מאז מועד מתן גזר הדין בתיק הקודם בחודש נובמבר 2014 ועד הגשת כתב האישום בתיק דנן בחודש יולי 2016 לפעול מול הרשות ולהסיר המחדלים אך הוא לא פעל כאמור.

31. גם דין של הטענות בדבר החשש לפתיחת פתח להפרדת אישומים על ידי המאשימה, דינה להידחות. יש להדגיש כי במקרה זה העבירות מושא התיק שלפניי בוצעו לראשונה רק לאחר הגשת כתב האישום בתיק הקודם, כך שבאופן קונקרטי - הטענה איננה רלבנטית בעניינו. בשולי הדברים ולמעלה מן הצורך אציין כי אף לא הונחה בפני כל אסמכתא לסמכות לחרוג מהוראות חוק העונשין ולקבוע כי אין מקום להורות על הפעלת מאסר מותנה מטעמי צדק כאלה ואחרים כשתנאי הסף להארכת התנאי אינם מתקיימים. עמדה זו, על פניה, וללא אסמכתאות וטיעון סדור, עומדת בניגוד להוראות המפורשות בחוק העונשין ולפסיקה הענפה אשר הדגישה כי מאסר מותנה הושת על ידי בית המשפט בתיק קודם, ולבית המשפט הגוזר את הדין בגין עבירות המפעילות את התנאי אין שיקול דעת באשר להפעלתו (למעט במקרים בהם ניתן להורות על הארכתו) גם מקום בו לדוגמא נראה כי הפעלתו איננה מידתית (ראו על הדומה והשונה רע"פ 1441/14 **חמיס נ"מדינת ישראל** (9.12.2014) וע"פ 536/70 **קסיר נ' מדינת ישראל** (27.1.1971))

32. בנסיבות אלה יש לבחון את עתירת הסנגור לחפיפת עונש המאסר בתיק הקודם עם העונש המאסר שייגזר בתיק זה. כידוע, מקום שהופעל מאסר על תנאי, יופעל הוא במצטבר, אלא אם קבע בית המשפט כי התקופות ירוצו באופן חופף (סעיף 58 לחוק העונשין). תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים טעמים שירשמו (ע"פ 4654/03 חרב וליד נ' מדינת ישראל, סא (2) 567 (26.06.2006)). במסגרת הטעמים המיוחדים במקרה זה נתתי דעתי לכך שהגם

שהמדובר בשש עבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם, אין המדובר ברף חומרה גבוה ביותר, נוכח היקף המחזורים של הנאשמת בשנות המס הרלבנטיות וכן העובדה שלא עלתה כל חבות במס מהדוחות לצד הסרת המחדלים. נתתי דעתי אף לגילו של הנאשם, מצבו המשפחתי, הכלכלי והרפואי ולכך שעובד כשכיר היום ואינו בעל עסק עוד. לאור כלל נסיבות אלה ומבלי למעט בחומרת מעשיו של הנאשם מצאתי כי נכון יהיה ללכת כברת דרך לקראת הנאשם ולהורות על חפיפת העונש אשר נגזר בתיק לעונש המאסר המותנה אשר יופעל בעניינו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

לנאשם 2 : בגין תיק זה 2 חודשי מאסר בפועל. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה אשר נגזר על הנאשם בת.פ. 48625-05-10 למשך 6 חודשים בחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה. סך הכל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות **בציימס - מע"ש ראשון לציון, בכתובת יצחק בן צבי 33 ראשון לציון**, הנאשם יתייצב **ביום 06.03.2018 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות**. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 2 מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

לנאשם 2 קנס בסך 10,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.6.18**. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם יחתום על התחייבות עד השעה 12:00 בצהריים היום. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 30 ימים.

לנאשמת 1 קנס סמלי על סך 100 ₪ אשר ישולם תוך 7 ימים.

המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.